

35.

Til Løbe-Nr. 204 (Fodtøj).

(Regeringsforslagets Pos. 196).

I den af Folketinget vedtagne Lov om Toldafgifterne m. m. er Tolden paa alt det Fodtøj, der henhører under Løbe-Nr. 196, forandret fra det oprindelige Regeringsforslag, i hvilket Fodtøjstolden foresloges til 1 Kr. 30 Øre pr. Kilo, til en kombineret Vægt- og Værditold, nemlig 50 Øre pr. Kilo plus 7,5 pCt. af Værdien. Hovedtanken i denne Forandring falder til Dels sammen med de Ønsker, der foranledigede undertegnede Forening for Københavns Skotøjfabrikanter til at indsende et Andragende til Folketingets Toldudvalg; i dette vort Andragende, der findes trykt i Bilag 6, Side 36—41, til ovennævnte Folketingsudvalgs Betænkning, have vi nemlig særlig fremsat Ønsket om Bevaring af Regeringsforslagets Told paa det grovere Fodtøj og Fastsættelsen af en noget højere Told paa det finere Fodtøj. Vor Mening var imidlertid, at denne Toldforskel skulde gennemføres, uden at man gik bort fra Vægttolden; gaar man nemlig over til Værditold, ville vi faa en overordentlig stor Nedsættelse i Beskyttelsen paa alle de billige Artikler, der hidtil kun have været indførte i ringe Mængde.

Naar vi nu tillade os at anmode det ærede Landstingsudvalg om, at de i ovennævnte Andragende fremsatte Ønsker maa blive tagne under fornyet Overvejelse, anse vi det for overflødigt at gentage de fra saa mange Sider atter og atter fremhævede overordentlig store Vanskeligheder ved Værditolden; kun kunne vi ikke undlade specielt at gøre opmærksom paa det uheldige Forhold, der fremkommer ved, at vor Industri, der har en meget betydelig Told paa sin vigtigste Raavare: Læderet, under Konjunkturer med lave Priser for saavel Læder som Fodtøj vil komme til at beholde hele sin Raavaretold, da denne er Vægttold, medens Værditolden paa det færdige Produkt vil falde. Da de lave Priser navnlig ville komme til at indtræffe samtidig med, at Tiderne ere daarligere her og i Udlandet, ville vi meget nemt risikere at faa en Nedsættelse i vor Beskyttelse paa et Tidspunkt, hvor Udlandet er aller mest ivrigt efter at sende sin Overproduktion ind paa vort Marked saa godt som uden Avance.

Skulde imidlertid ogsaa det ærede Landstingsudvalg anse det for aldeles udelukket, at vi fik højere Beskyttelse for det finere Fodtøj uden samtidig at faa mindre Beskyttelse for det grovere, og skulde man endvidere anse en kombineret Vægt- og Værditold for formaalstjenlig, da skulde vi tillade os at gøre opmærksom paa, at de af Folketinget vedtagne Sætsler betyde en ikke ringe Nedsættelse af vor Industris gennemsnitlige Beskyttelse i Sammenligning med den oprindelige af Regeringen foreslaaede Sæts paa 1 Kr. 30 Øre pr. Kilo (den nugældende Toldlov har 1 Kr. 33 $\frac{1}{3}$ Øre). Da der hverken i Folketingets Betænkning eller i den dertil knyttede Oversigt over den fiskale Virkning af Udvalgets Ændringsforslag staar anført noget om, at en saadan Nedsættelse af Fodtøjstolden har været tilsigtet, anse vi os for berettigede til at antage, at man ikke har været paa det rene med, at en Nedsættelse virkelig har fundet Sted. Vi skulde derfor tillade os at bevise vor Paastand:

Ifølge Statistisk Bureaus Oplysninger blev der i Aaret 1905 her i Landet indført 236,400 Kilo Læderfodtøj til en samlet Værdi af 2,482,000 Kr. Gennemsnitsværdien af det indførte Fodtøj var altsaa 10 Kr. 50 Øre pr. Kilo. Man har nu antagelig benyttet dette Tal, og idet man saa nøje som muligt har villet bibeholde